

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chałmikowski, za inne działy odpowiada Zdzisław Antoniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Wydawnictwo: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna
w Poznaniu, św. Marcin 70

Nr. 543

Wydanie P

Poznań, wtorek dnia 26 listopada 1935

Rok 30

Zajścia na wyższych uczelniach

W dwóch czołowych organach „sanacyjnych”: „Gazecie Polskiej” i „Czasie” ukazały się świeżo artykuły wstępne, omawiające ostatnie zajścia przeciwydowskie na wyższych uczelniach i atakujące w związku z tem gwałtownie narodową młodzież akademicką oraz wogóle obóz narodowy. W szczególności brutalny ton uderzyła „pułkownikowska” „Gazeta Polska”, która wystąpiła przytem z szeregiem pogroźek pod adresem młodzieży, mianowicie z groźbą zamknięcia uczelni, połączonego z zarządzeniem nowych wpisów i wniesieniem przez młodzież nowych opłat, oraz relegowaniem uczestników zajęć.

W ten sposób przemawiają pisma, które, broniąc z reguły Żydów, nigdy nie zadały sobie trudu zanalizować rzeczywiste tło zajęć przeciwydowskich, które nigdy, w najmniejszym choćby stopniu, nie próbowały wczuć się w nad wyraz ciężkie położenie młodego pokolenia polskiego, wchodzącego w życie!

A przecież to, co się dziś dzieje na wyższych uczelniach, to jest w dużej mierze — obok reakcji na prowokację żydowskie — krzyk rozpaczy ludzi, którym we własnej ojczyźnie usuwa się grunt z pod nóg, którzy widzą, jak żywił obcy, a materialnie w wielkiej części kraju lepiej sytuowany niż ludność rdzenna, obsadza corazto nowe placówki i pozbawia młodych Polaków wszelkiej nadziei na skromne choćby podstawy egzystencji dla nich i ich rodzin.

Położenie materialne polskiej młodzieży akademickiej jest straszne i pogarsza się z roku na rok, nie wyłączając ziem zachodnich, gdzie do niedawna było nieco lepiej, niż w reszcie Polski. Wstrząsające wprost dane na temat nędzy studenckiej w takim np. Krakowie podał świeżo p. Jan Bielatowicz na łamach naszego działu akademickiego. Wynika z nich m. i., że dopływ młodzieży wiejskiej na studia akademickie ustał prawie zupełnie, a wypadki przerywania studjów w ich toku przybrały rozmiary masowe.

Przyczyną tych objawów jest zresztą nietylko bieda, w jakiej żyje duża część dzisiejszej młodzieży akademickiej. Jest wśród tej młodzieży dużo jednostek twardych i upartych, które gotowe są nawet mieszkać kątem w jakiejś norze za 5 złotych miesięcznie i niedojadać całymi tygodniami, byle tylko doprowadzić swe studia do końca. Cóż, kiedy po ukończeniu tych studjów otwiera się przed nimi pustka: wszystkie placówki lekarskie, adwokackie, sędziowskie czy inne są obsadzone — przytem w b. Królestwie, Małopolsce i na kresach wschodnich obsadzone w większości przez Żydów.

Na to mógłby ktoś powiedzieć: dobrze, ale dlaczego ci ludzie pchają się do wolnych zawodów? Niech raczej skierują swe zamierzenia i wysiłki gdzieś indziej, niech nie zabierają się wogóle do studjów akademickich, niech pójną do szkół zawodowych: handlo-

wych, rzemieślniczych, rolniczych, technicznych i innych.

Rozumowanie to ma bardzo poważne braki. Przedewszystkiem żaden Polak, mający poczucie godności narodowej i troskę o przyszłość swej ojczyzny, nie pogodzi się nigdy z takimi absurdalnymi faktami, by np. w okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego 73 proc. wszystkich adwokatów stanowili Żydzi. Wolne zawody na obszarze całej Rzeczypospolitej muszą ulec spolszczeniu, jeśli nasza warstwa oświecona, i tak już mocno zażydzona, nie ma zostać zupełnie wyzuta z ducha polskiego.

Ale nie znaczy to oczywiście, byśmy nie rozumieli niebezpieczeństwa hiperprodukcji inteligencji także w polskiej — zwłaszcza wobec nieuniknionego już w bliskiej przyszłości znacznego zredukowania funkcji państwa i obsługującej te funkcje maszyny urzędniczej. Skierowanie energii znacznej części młodego pokolenia w kierunku innych zajęć: handlu, przemysłu, rzemiosła, uważamy za postulat samo się przez się rozumiejący i prasa narodowa wielokrotnie, z całym naciskiem dawała temu wyraz. Ale i tu w ogromnej części Polski przed wchodzącymi w życie młodymi Polakami wyrastają ogromne przeszkody w postaci zadomowionego od dziesiątków lat, rozporządzającego wielkimi kapitałami i rutyną żywiołu żydowskiego, który, opanowawszy rynki zbytu i klientelę, per fas et nefas walczy o utrzymanie, a nawet rozszerzenie swego stanu posiadania i zgnębienie świeżych konkurentów-chrześcijań.

I ta więc droga dla młodej generacji

polskiej jest w ogromnej większości wypadków zamknięta, a w najlepszym razie bardzo utrudniona. Społeczeństwo polskie, zwłaszcza ten jego wielki odłam, który zorganizowany jest w obozie narodowym, robi co może, by przełamać owe przeszkody i często dokazuje wprost cudów; w dzisiejszym numerze „Kurjera” znajdują Czytelnicy dane o 25 nowych handlach chrześcijańskich, które powstały w ostatnich miesiącach w takim Płocku nie bez czynnej zresztą pomocy kół narodowych wielkopolskich. Dla każdego znającego stosunki jest jednak rzeczą jasną, że społeczeństwo nie jest zdolne wyłącznie własnymi siłami zlikwidować kwestji żydowskiej, — że potrzebna jest do tego pomoc i współdziałanie państwa.

Tu dochodzimy do sedna rzeczy. Jedynie przy pomocy właściwych ustaw i rozporządzeń oraz odpowiedniej polityki administracyjnej, gospodarczej i skarbowej — równoległe zresztą z odpowiednią akcją społeczną — można zapewnić żywiołowi polskiemu należne mu stanowisko w tych dziedzinach życia, które dziś opanowane są przez Żydów. „Numerus clausus” dla Żydów nietylko na wyższych uczelniach, ale także w wolnych zawodach, a w przyszłości również w handlu, przemyśle i rzemiośle — oto droga do tego celu wiodąca, przy równoczesnym, rozłożonym na odpowiednią liczbę lat w wysiedlaniu Żydów z naszego kraju do zamorskich terytorjów kolonizacyjnych, wyznaczonych drogą porozumienia międzynarodowego przy udziale delegatów żydowskich.

Oto jedyny możliwy dla człowieka,

patrzącego na dalszą metę, program rozwiązania kwestji żydowskiej, rozwiązanie, które w rezultacie wyjdzie na korzyść i samych Żydów. Oto zarodem główne zręby programu obozu narodowego w kwestji żydowskiej, programu, który naturalnie urzeczywistniony może być w pełni tylko przez władze państwowe: rząd, parlament i administrację przy najściślejszym współdziałaniu społeczeństwa.

Tymczasem właśnie obóz „sanacyjny” — ten obóz, którego organy „pomstują” dziś na młodzież akademicką — realizacji tego programu najostrzej się przeciwstawia, sam zresztą żadnego programu w kwestji żydowskiej nie wysuwając. Widzi to młodzież akademicka i z właściwą sobie żywiołowością zaznacza swe stanowisko w tej sprawie: manifestuje ona nietylko przeciw pozbawianiu jej przez Żydów środków do życia, ale także na rzecz wcielenia w życie całego narodowego programu odzyskania polski.

Ten wzgląd ideowo - programowy jest nawet u niej znacznie silniejszy, niż motywy czysto materialne.

Jeśli przytem dochodzi niekiedy do ekscesów, sprzecznych z zakazami etyki chrześcijańskiej, to ekscesy te są niewątpliwie ubolewania godne. Same zresztą manifestacje na wyższych uczelniach tego typu, co ostatnie, nie są napewno czemś normalnym w życiu państwa. Czy jednak prasa „sanacyjna” sadi, że uda się im zapobiec przez ujadanie i przez represję? Trzeba usunąć przyczyny objawów, które uważa się za niepożądane: trzeba zacząć urzeczywistniać program narodowy, zapewniający Polsce ustrój i charakter państwa narodowego, a młodym Polakom chleb i pracę.

Tylko, że „sanacja” nigdy tego nie zrobi.

Losy rządu Laval

Przed posiedzeniem izb — Premier postawi odrazu sprawę zaufania — Pesymistyczne przewidywania opozycyjnego „Quotidien”

Paryż. (PAT.) Im bliżej otwarcia izby, które zadecyduje o losach gabinetu, tem liczniejsze są przepowiednie na temat dalszych wydarzeń politycznych.

Sprawozdawca polityczny „Echo de Paris” uważa za rzecz pewną, iż Laval oświadczy na wstępie obrad parlamentu, iż zgadza się na dopuszczenie w pierwszym rzędzie interpelacji, obejmujących całokształt rządowej polityki, a nietylko sprawę lig patryjotycznych. Celem utrzymania tego rodzaju kolejności postawi odrazu kwestję zaufania. Prawdopodobnie izba zgodzi się na punkt widzenia premiera. Laval wygłosi następnie obszernie oświadczenie na temat polityki rządowej.

Trudności wysunąć się mogą dopiero później. Laval zaproponuje izbie, aby przystąpiła odrazu do debat nad preliminarzem budżetowym, a potem dopiero — nad raportem dep. Chauvin. Sprawę budżetu można uważać za wyjaśnioną, ponieważ komisja finansowa doszła do porozumienia z rządem. Należy jednak przewidywać, że dele-

gacja lewicy zażąda natychmiastowej dyskusji nad interpelacją w sprawie lig. Premier sprzeciwi się prawdopodobnie temu i postawi kwestję zaufania. Co dalej będzie — niewiadomo.

Na wypadek otwarcia kryzysu ministerjalnego, pismo wymienia jako następców nazwiska Bouissona, Pietri i Mandela. Sytuacja rządu zależy od radykałów, ponieważ socjaliści i komuniści są zdecydowani obalić gabinet.

Paryż. (Tel. wł.) Poniedziałkowy „Quotidien”, który od początku istnienia gabinetu Laval stał w opozycji, przepowiednia upadek rządu na najbliższy czwartek.

To twierdzenie dziennik opiera na podstawie cyfr głosowania nad pełnomocnictwami w czerwcu bieżącego roku. Wówczas przyznano pełnomocnictwa 324 głosami przeciw 160; 107 głosów wstrzymało się, 20 było nieobecnych. Nie znano wtedy jeszcze dekreto- w rządowych, a już 160 posłów wypowiedziało się przeciw nim, 107 było niezdecydowanych. Należy zatem przy-

puszczać, że obecnie ci posłowie oświadczą się również przeciw rządowi.

W tym wypadku otrzymałby tylko 57 głosów większości, gdyby w międzyczasie nie nastąpiły wydarzenia, które podkopaly jego autorytet. Sprawa pracowniczych organizacji zjednoczyła wszystkie partie lewicowe. Podczas, gdy jeszcze w czerwcu głosowało za rządem 73 radykałów, obecnie — według twierdzenia jednego z przywódców tej największej partii francuskiej — conajmniej 135 wypowie się przeciw Lavalowi, wobec tego już dziś — zdaniem „Quotidien” — można przepowiedzieć upadek rządu.

Biuro krajowe departamentu Sekwany partji socjalistycznej wysłało okólnik do wszystkich biur miejscowych, zapowiadając pogotowie alarmowe. Socjalistyczne zarządy miejskie mają wezwać ludność do tego pogotowia. Łączność pomiędzy poszczególnymi grupami ma być zacieśniona i wszyscy mają oczekiwać wezwania.

Warszawa — Praga, Praga — Moskwa, Berlin — Warszawa

Z Berlina, podpowiadają nam bardzo gorliwie, dlaczego to Polska musi stanowczo i nieuchronnie być w niezgodzie z Czechosłowacją. Gdzieżby tam tylko z powodu zatargu o ludność polską za Olszą! Wcale nie, szepce nam w ucho Berlin i przytakuje Budapeszt, bo przeciwieństwa między Polską i Czechosłowacją są podobno znacznie głębsze, istotne, nieuleczalne.

Oto bowiem główny dziennik narodowo-socjalistyczny Trzeciej Rzeszy poucza nas wymownie („Voelkischer Beobachter“, nr. 302):

„Rzeczywiste przeciwieństwa między Polską i Czechosłowacją leżą nie na płaszczyźnie polityki w sprawie mniejszości narodowej, lecz na płaszczyźnie polityki zagranicznej. Zatarg rozpoczął się z chwilą, gdy polski minister spraw zagranicznych podjął usiłowania, by wznieść polską budowlę wielkiego mocarstwa nad Wisłą. Od tego to dnia, gdy tylko w Pradze zrozumiano ten cel polskiej polityki zagranicznej, zaczął się żywy opór czechosłowackiego ministra spraw zagranicznych, od dwu lat istniejący... Roztrząającym czynnikiem jest tu zawarcie przez Czechosłowację ścisłego sojuszu politycznego i wojskowego z Rosją Sowiecką. Polityka zagraniczna Benesa jest obecnie nastrojona już tylko w jednej trzeciej na Francję, a w dwu trzecich na Rosję. Wpływ rosyjski w Pradze przewyższa już znacznie wpływy francuskie... Tym zaś sojuszem rosyjsko-czechosłowackim, który ma być jeszcze uzupełniony sojuszem rosyjsko-rumuńskim, czuje się Polska w najwyższym stopniu zagrożona...”

Jednocześnie w tę samą dudkę grają nam z Budapesztu, gdzie pismo, stale zbliżone do kierownictwa polityki zagranicznej („Pester Lloyd“) głosi jako niezbite pewniki:

„Skargi o mniejszość na Śląsku Cieszyńskim, to, prawdę mówiąc, tylko zewnętrzne pobudki... Istotą rzeczy jest wzrastająca ruchliwość Rosji Sowieckiej w polityce europejskiej... Niema możliwości pojednania między linią Praga — Warszawa i linią Praga — Moskwa...”

W sposób nienaruszający się, ale dostatecznie wyraźnie zaznaczono w tych wywodach berlińskich, że wszystko to zaczęło się od dwu lat. To prawda. Bo właśnie dwa lata temu, w rozmowie Hitler — Lipski z 15 listopada 1933, jako wstępnie do umowy polsko-niemieckiej z 26 stycznia 1934,

rozpoczęła się sielanka między Polską i Niemcami. Rozumiemy. Z Berlina nam mówią, że to właśnie był początek wnoszenia polskiej budowli wielkiego mocarstwa nad Wisłą. Kto chce, niech w to wierzy. Natomiast zgadza się z rzeczywistością określenie, że właśnie jednocześnie z tą przyjaźnią polsko-niemiecką zaczęła się nieprzyjaźń polsko-czechosłowacka... od dwu lat.

Wobec tego zaś nie należałoby wmawiać w nas z Berlina, że przyczyną zaognienia między Warszawą i Pra-

gą było porozumienie między Pragą i Moskwą. To twierdzenie jakoś bardzo kłóci się z dobrze znanym przebiegiem spraw w czasie dwuletnim i na przestrzeniach wschodnio-europejskich. Naprzód dlatego, że zatarg z Czechosłowacją wytoczony został z naszej strony, jako zarzuty w sprawie losu ludności polskiej, w piętnastą rocznicę starcia na Śląsku Cieszyńskim tuż po wojnie, właśnie w styczniu 1934, zupełnie jednocześnie ze zbliżeniem z Niemcami. Następnie zaś dlatego, że obwiniany tu układ Czechosłowacji z Rosją jest o półtora roku późniejszy, bo zawarty został, po francusko-rosyjskim z 2 maja 1935, dopiero 16 maja 1935. Więc zaognienie między Warszawą i Pragą zbiega się, wcale nie ze

zbliżeniem Pragi z Moskwą, ale najdokładniej ze zbliżeniem Warszawy z Berlinem.

Faktem jest, że właśnie Czechosłowacja najdłużej ociągała się z nawiązaniem prawidłowych stosunków z Rosją Sowiecką. Nie można zapomnieć, że dopiero, gdy przeszło rok trwające usiłowania, wszczęte przez śp. ministra Barthou, w połowie r. ub., by doprowadzić do ogólnego układu bezpieczeństwa na wschodzie, rozbiły się o opór Wilhelmstrasse i Wierzbowej, zawarł p. Laval, w połowie r. b., układ wzajemnej pomocy francusko-rosyjskiej, a p. Benes czzechosłowacko-rosyjskiej. Jeśli Polska uznała znacznie wcześniej konieczność umów przyjaznych z Rosją Sowiecką na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa w układzie o nienapadaniu na się wzajemnym z r. 1932, ale także w układzie o określeniu napastnika z r. 1933, jakże moglibyśmy się dziwić, że Czechosłowacja również weszła na tę drogę?

Niech nam przeto z Berlina nie sypią piaskiem w oczy, oraz niech nam nie każą szukać wiatru w polu, a odwracać oczy od prawdy.

STANISŁAW STROŃSKI

ROZRUCHY W EGIPCIE



Jak donosiliśmy, w Egipcie doszło ostatnio do burzliwych zajść, skierowanych przeciw Anglii i polityce obecnego rządu egipskiego. Na zdjęciu policja przy pomocy długich pałek gumowych rozpędza studentów na ulicach Kairu.

Stronnictwo Narodowe

STARE MIASTO

Wydział Młodych zbiera się we wtorek, dn. 26 listopada o godz. 19-ej w sali p. Wróblewicza, Chwaliszewo 68. Przybycie obowiązkowe.

SEKCJA ŻEŃSKA PRZY KOLE S. N. ŚRÓDMIEŚCIE

Dnia 26 9. 1935 wtorek odbędzie się zebranie na sali Stronnictwa Narodowego św. Marcin 65. Początek punktualnie o g. 20-ej. Obecność bezwzględnie obowiązkowa.

WIELKI KONKURS »PHILIPS RADJO«

CENNE NAGRODY WARTOŚCI
ZŁ. 100.000.—

(wśród nagród 4 samochody-ilmuzyny
najnowszego modelu Polski Fiat 509)

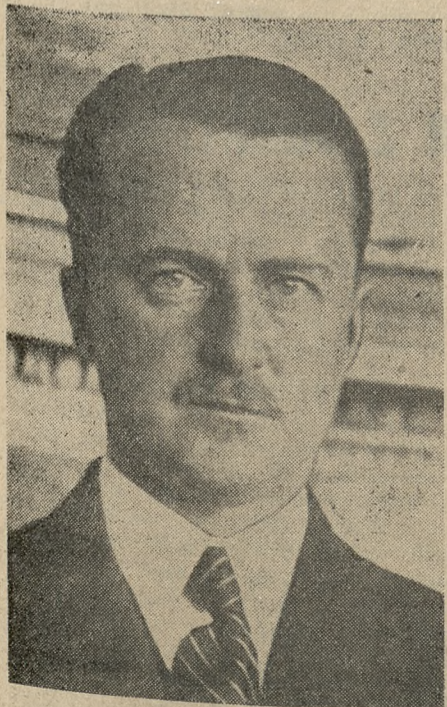
POCZĄTEK: 1 GRUDNIA 1935 R.

UCZESTNICZYĆ W WIELKIM KONKURSIE
MOGĄ WYŁĄCZNIE POSIADACZE ODBIORNIKÓW
PHILIPSA MODELI 1934-35 I 1935-36
PRODUKCJI POLSKICH ZAKŁADÓW PHILIPS S. A.

PROSPEKTY O WIELKIM KONKURSIE OTRZYMAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH CZOŁOWYCH FIRMACH RADJOTECHNICZNYCH
ORAZ W SEKRETARJACIE WIELKIEGO KONKURSU
„PHILIPS RADJO“ WARSZAWA, UL. KAROLKOWA 36/44.

POLSKIE ZAKŁADY PHILIPS S. A.

NOWY MINISTER



Duff Cooper
mianowany został ministrem wojny w gabinetcie Baldwin.



W niedzielę, 24 listopada 1935 r., o godz. 20, zasnął w Bogu, opatrzony św. Sakramentami, w 52 roku życia po długich i ciężkich, cierpliwie znoszonych cierpieniach, nasz najdroższy i najukochańszy, nigdy niezapomniany mąż, ojciec, teść, brat, i wujek. ś. p.

Jan Sobolewski

W ciężkim smutku pogrążeni
żona z synem i rodzina.

Pogrzeb odbędzie się z domu żałoby przy ul. Krasieńskiego 3 w środę, dnia 27 b. m. o godz. 15. Pg 6662-57,124

Zakł. Pogrz. „Ceremonjal”, ul. Towarowa 25. tel. 31-80.



Dnia 24. 11. 1935 r., zmarła nagle śmiercią, ś. p.

Pelagja Breza

W Zmarłej tracimy długoletnią i sumienną pracowniczkę, która zaskarbiła sobie nasze pełne zaufanie.

„Likwopin”

Pg 6663-48,8

Spółka z ogr. odp., Poznań.



W niedzielę, 24 listopada 1935 r. zmarła, ś. p.

Pelagja Breza

Podczas Szej długoletniej współpracy z nami zaskarbiła sobie Zmarłą przyjaźń i szczerą sympatię u Koleżanek i Kolegów. Zmarła pozostanie długo w naszej pamięci.

Pg 6664-48,7

Personel Firmy „Likwopin”
Spółka z ogr. odp., Poznań.



Po długiej i ciężkiej chorobie, znoszonej z niezwykłą cierpliwością i poddaniem się woli Bożej, oddał swą duszę Bogu, zaopatrzony kilkakrotnie Sakramentami św. dnia 24 listopada rb. o godz. 1,30 po poł. nasz najukochańszy brat i stryj, ś. p.

Ks. Edward Sucharski

dziekan ostrzeszowski, proboszcz grabowski

w 63 roku życia. Eksparta drogich zwłok odbędzie się w środę, 27. bm. o godz. 3 po poł.

Pogrzeb i nabożeństwo żałobne w czwartek o godz. 10.

W ciężkim smutku pogrążeni

siostra, bracia, bratowa i bratanka.

Grabów n/Prośna, Chełmno.

ng 18 223



Dnia 24 listopada br., o godz. 1,30 po poł. opatrzony Sakramentami św. na drogę wieczności, zakończył swe życie światobliwe w 36 roku kapłaństwa, nasz ukochany dziekan, ś. p.

Ks. Edward Sucharski

proboszcz w Grabowie n/Prośna.

Ekspartacja zwłok z probostwa do kościoła poklasztornego odbędzie się w środę, 27. bm. o godz. 3 po poł.

Nabożeństwo żałobne w czwartek, 28. bm. o godz. 10, następnie pogrzeb na cmentarzu parafjalnym.

Polecamy duszę naszego drogiego Księdza Dziekana i Przyjaciela modlitwom Kontratrow i Znajomych.

ng 18 224

Księdza dekanatu ostrzeszowskiego.



W dniu 24 listopada 1935 r. o godz. 13,30, zasnął w Bogu, członek zarządu, długoletni prezes rady nadzorczej Banku Ludowego w Grabowie, ś. p.

Ks. dziekan Edward Sucharski

W Zmarłym tracimy troskliwego opiekuna i doradcę w sprawach naszej spółdzielni.

ng 18 225

Zarząd i Rada Nadzorcza

Banku Ludowego w Grabowie n/Prośna.



Dnia 24 listopada br., o godz. 13,30, zasnął w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, znoszonych z prawdziwie chrześcijańską cierpliwością i pokorą, opatrzony kilkakrotnie Sakramentami św., ś. p.

ks. Edward Sucharski

W Zmarłym straciliśmy nieustrudzonego w pracy organizacji K. S. M. M. wiernego opiekuna i doradcę. Ekspartacja zwłok odbędzie się w środę, dnia 27. bm. o godz. 15 do kościoła poklasztornego. Dnia 28. bm. o godz. 10 odprawi się nabożeństwo żałobne i pogrzeb. Wszystkie oddziały i kasy K. S. M. M. pierwszego podokręgu grabowskiego jak i oddziały przynależne do dekanatu ostrzeszowskiego prosimy o wzięcie udziału w dniu pogrzebu. Zbiórka oddziału o godz. 9,30 przed kościołem poklasztornym.

W głębokim żalu śęga wdzięczna

ng 18 226

Młodzież

Zarząd pierwszego podokręgu K. S. M. M.

Grabów n/Prośna.



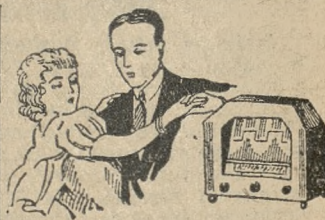
W dniu 23 listopada 1935 r., zmarł nagle, opatrzony św. Sakramentami, mój ukochany mąż, ojciec, syn, nasz brat i szwagier, ś. p.

Dr. med. Wacław Bibrowicz

w 61 roku życia. Krewnych, Przyjaciół i Znajomych powiadamia w smutku pogrążona

żona z córką i rodzina.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 26. 11. 35 r. o godz. 15 z domu żałoby w Katowicach, ul. Moniuszki 6, nabożeństwo żałobne w środę, o godz. 9 w kościele Najśw. Panny Marji. dg 4930



Jeżeli aparat radiowy — to tylko świętowych firm — najtaniej kupisz u „EMKI” ul. M. Włodarczyka, Poznań, Wrocławska 30 tel. 36-83. Sprzedają na raty: za pożyczkę narodową. ng 18 158

Dźwigary

poleca ze składu najtaniej

Fa. Deierling

Poznań,

ul. Szkolna 3,

tel. 35-18, 35-43

ul. Składowa 4.

tel. 35-19, 35-29, 35 53

dg 4931



Dnia 24 listopada 1935 r., zmarł po krótkich, lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., nasz drogi brat, szwagier i wujek, ś. p.

Antoni Gorecki

mistrz stolarski

przeżywszy lat 67. Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 27. bm. o godzinie 3,30 po południu z kostnicy cmentarza parafjalnego Bożego Ciała w Dębcu. Msza św. nazajutrz o godzinie 8 w kościele Kolegiaty Farnej w imieniu stroskanej rodziny

Rudolf Schramm z dziećmi.

Osobnych zawiadomień nie wysyła się. Najst. Zakł. Pogrz. P. Piasecki. Klasztorna 14. Tel. 27-69.

Niemieckie piwo!

Wielki, czolowy browar dortmundzki, którego piwa, zaprowadzone są na całym świecie poszukuje odpowiedniej

firmy jako przedstawiciela

Pod uwagę wchodzi tylko wielkie hurtownie, posiadające odpowiednie składnice oraz środki transportowe i pracujące na własny rachunek. Wyczerpujące zgłoszenia z referencjami prosimy skierować pod D. O. 1227 do Ala Anzeigen A.—G., Dortmund. ng 18 227

Poszukuję zaraz

składnicy

wraz z blurem i stajnią dla utworzenia handlu przetworami młynskimi i paszą. — Oferty Kurjer Pozn. zg 12 259.

Kolonjalke

dobrze zaprowadzoną mieszkanem. 2 pok. je. kuchnia towarem. magiem sprzedam. Poznań, Długa 5, miesz. 6. zd 70 165.

Kancelarię

przeniosłem z Poznania

do Środy, Rynek

Jan Borowicz,
adwokat.

zg 12 268

Potrzebna zaraz

stenotypistka

pisząca biegle na maszynie Adler i znająca dokładnie język niemiecki w słowie i piśmie. Szczegółowe oferty wraz z życiorysem i odpisami świadectw do Biura Ogłoszeń „Par”, Poznań, Al. Marcinkowskiego 11 pod nr. 48,6 Pg 6659-48,6

Dnia 24 listopada 1935 r., zmarła po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., moja ukochana żona i droga matka, ś. p.

z Kubłaków

Michalina Sarbinowska

Pogrzeb odbędzie się w środę, 27. bm. o godz. 15,30 z Zakładu Opatrzonej na Śródcie na stary cmentarz parafjalny. W ciężkim smutku pogrążeni mat i córka.

zg 12 264

